

A spiritizmus leleplezése

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Prédikátor 9:7; Ézsaiás 8:19-20; Máté 10:28; 24:23-27; János 11:11-14, 21-25; 2Thesszalónika 2:9-12; Jelenések 16:13-14

„Mert maga az Úr fog leszállni a mennyből riadóval, főangyal szózatával és Isten harsonájával, és feltámadnak először azok, akik Krisztusban meghaltak, azután mi, akik élünk, akik megmaradtunk, velük együtt elragadtatunk a felhőkben az Úrral való találkozásra a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk” (1Thessz 4:16-17, ÚRK)!

Évtizedekkel ezelőtt kezdtek beszélni a halálközeli élményekről, arról, hogy akik meghaltak, majd újraélesztették őket, állítólag fantasztikus dolgokat láttak, amíg „halottak” voltak. Milliók hite szerint ezek az esetek bizonyítják, hogy a halottak valójában nem is halottak. Ez az alapvető spiritizma hiedelem Sátán egyik legelterjedtebb és legsikeresebb csalása. Valójában a spiritizmus az Édenből indult, amikor a kígyó azt hazudta Ádámnak és Évának, hogy „Bizony nem haltok meg” (1Móz 3:4). Ez a gondolat áll a 19. század nagy hamis vallási mozgalmának a hátterében is, ugyanis a Fox nővérek azt állították – noha később bevallották a csalást –, hogy a holtak lelkeitől választ kapnak a kérdéseikre. A föld végső küzdelmében Sátán milliókat fog megtéveszteni spiritizma jelenségekkel. A *jelenések könyve* szerint ez lesz az egyik módja, ahogyan megpróbálja uralma alá vonni az egész világot. Ennek a tanulmánynak a célja, hogy bemutassuk: Sátán végidei megtévesztései ellen az az egyedüli biztos védelmünk, ha személyes kapcsolatot ápolunk Krisztussal, és szilárdan meggyökeresződünk a Biblia tanításaiban, így a halállal kapcsolatos tanításban, bármilyen következtetésre próbáljon is vezetni a szemünk vagy a fülünk.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 31-34. fejezetét!

A SPIRITIZMUS HALÁLOS KÖVETKEZMÉNYEI

A lélek természetes halhatatlanságának fogalmán alapszik az a mítosz, hogy a halál csupán a létezés új szakaszába való belépés. Ez a pogány gondolat már korán beszivárgott az egyházba, amikor eltávolodtak a bibliai alapoktól, hogy a rómaiak szélesebb rétegei számára próbálják elfogadhatóbbá tenni a hitet. „A lélek halhatatlanságának elmélete volt az egyike azoknak a hamis tanoknak, amelyeket Róma a pogányságból vett át és beépített a keresztény vallásba” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 471. o.).

„És ne féljete azoktól, akik a testet megölik, de a lelket nem tudják megölni, hanem inkább attól féljete, aki mind a lelket, mind a testet elveszitheti a gyehennán” (Mt 10:28, ÚRK). Mit árul el már egyedül ez a vers is a lélek állítólagos halhatatlanságáról?

Az Úr megtiltotta népének, hogy az okkultizmus bármilyen formájába kapcsolódjanak. Nem lehetett közöttük „se bűbájos, se szellemidéző, se titokfejtő, se halottidéző” (5Móz 18:11, ÚRK), ezeket meg kellett kövezni (3Móz 20:27). A büntetés elképesztően kíméletlennek tűnik, de az volt a célja, hogy megvédje Izraelt a hamis istenek imádatától. A boszorkányság démoni eredetű, félrevezető gyakorlatokra csábítja az embereket, az Istennel való kapcsolat hamis érzését kelti, de nem adhatja meg azt, amire a legnagyobb szüksége van a szívnek. A spiritizmus Sátán tervének központi eleme, ami által foglyul akarja ejteni a világot. Kegyelme és hatalma által Jézus azonban szabaddá teszi a gonoszság láncai által megkötözötteket.

Olvassuk el Jób 7:7-9, Préd 9:5 és Ézs 8:19-20 verseit! Milyen tanítást kapunk e bibliai szakaszokból a halálról és a halottakkal való kommunikálásról?

Egyáltalán nem bibliai eredetű az a hit, miszerint a halottak azonnal a mennybe mennek, de a vasárnapünnepléshez hasonlóan ez is igen régi eredetű, már annyira meggyökereződött, hogy az emberek nagyon nehezen tudnak ettől elszakadni. Van néhány bibliaiszöveg, amit az összefüggésükből kiragadva idéznek, így próbálják igazolni a hitüket. A hamis tanítás hatása alatt azonban védtelenné válnak Sátán csalásaival szemben, és különösképpen így lesz ez a végső megpróbáltatás idején.

Mit tapasztaltál, amikor más keresztényekkel beszélgettél a holtak állapotáról? Milyen megközelítés bizonyult eredményesnek?

A HALÁL AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

Miről szólnak 1Kir 2:10, 11:43, 14:20, Zsolt 6:6 és 115:17 versei?

Az Ószövetség nem tanítja azt, hogy a lélek halhatatlan volna. Arról sem olvashatunk benne, hogy haláluk után a hűségesek örök mennyei boldogságba szállnak, a hűtlenek pedig pokolra jutnak, ahol örökké égnek. Az Ószövetség azt tanítja, hogy a halál alvás. *Királyok első könyvében* olvaszuk a kifejezést, hogy „*elaludt... az ő atyáival*”, ami a királyok halálára utal. A Zsoltárok a halál alvását említik (Zsolt 13:4; vö. 90:5), Jób pedig a halál kapcsán jegyzi meg, hogy aki meghalt, nem ébred fel az alvásból (Jób 14:12). A zsoltáros hozzáteszi: „*Én pedig meglátom arcodat igazságban, arcod látása meglelt, amikor fölébredtek*” (Zsolt 17:15, ÚRK).

Az asszír seregek vereségéről, a katonák haláláról ezt írja a zsoltáros: „*álmukat alusszák*” (Zsolt 76:6). Nem biblikus, egyértelműen a pogányságból ered az a gondolat, miszerint a holtak testetlen lelke itt kering és meg tudja szólítani az élőket.

Ha nem értjük meg az igazságot a halálról, védtelenné válunk Sátán csaláisaival szemben. „Sokan fogják szembe találni magukat szeretett rokonokat és barátait megsemmisítő ördögi lelkekkel, akik a legveszélyesebb eretnokségeket hirdetik. Ezek a látogatók a legérzékenyebb hűrokat fogják pengetni, és hazugságaik igazolására csodákat művelnek. Azzal a bibliai tanítással kell szembeszállnunk velük, hogy a halottak semmit sem tudnak, és ördögi lelkek azok, akik így megjelennek” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 480. o.).

A holtak állapotával kapcsolatban még mit tudunk meg Jób 19:25-26 és Dán 12:2 verseiből?

A halál a feltámadásig tartó alvás. A meghaltak lelkei nem keringenek körülöttünk, nem tudnak az élőkhez szólni. A pogányok hittek a szellemek világában, az izraeliták azonban megértették, hogy a halál alvás a feltámadás hajnaláig.

Miközben gyászoljuk a halottakat, így gondoljunk azokra, akik Krisztusban haltak meg: haláluk pillanatában lezárul a szemük, majd bármennyi idő telik is el Jézus visszajöveteléig, a második advent lesz a következő, amiről tudni fognak. Feltámadásukkor talán az lesz az első gondolatuk, hogy *Jézus valóban nagyon hamar visszajött!*

HALÁL AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

Olvassuk el Jn 11:11-14, 21-25, 1Kor 15:51-54, 1Thessz 4:15-17 és 2Tim 1:10 verseit! Hogyan utaltak a halálra az Újtestamentum írói?

Az Ó- és az Újszövetség is az alvás szimbólumával fejezi ki a halált. Az Igében az „alvás” szó legalább ötvenháromszor vonatkozik a halálra. A Biblia írói egyöntetűen azt a nézetet vallották, hogy a halál után nincs tudatos létezés, nincs halhatatlan lélek, ami elhagyná a testet. Az Újszövetségben látszik még egy dimenzió, amire természetesen az Ószövetségben is találunk utalást: ez pedig a dicsőséges feltámadás Krisztus visszatérésekor.

Az evangéliumok kiemelik, hogy egyedül Krisztusban van örök élet. A pokol összes démona sem foszthatja meg a hívőket az örök élet bizonyosságától. Krisztus legyőzte a halált a kereszten. A sír nem tarthatja majd tovább fogságban áldozatait. Krisztus feltámadása a garancia arra, hogy egy nap, a visszatérésekor majd mindannyian kikelnek a sírból.

Figyeljük meg Pál szavait: *„Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel. Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát”* (1Kor 15:16-18). Hogyan lehetne ezt értelmezni, ha a halottak máris a mennyei boldogságban lennének? Mit ért azon Pál, hogy *„elvesztek”*, ha már a mennyben vannak?

Pál szavai éppen arra mutatnak rá, hogy Krisztus feltámadása az alapja a mi feltámadásunknak, és a feltámadás nélkül *„hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok”*, mert a halottak a földben maradnának, elvesznének.

Ezek a versek tökéletesen illeszkednek más bibliai szakaszokhoz, amelyek a Jézus visszatérésekor bekövetkező feltámadás reménységét közvetítik. Rámutatnak a *„Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra”* (1Pt 1:4). Azonban ha a halottak már a mennyben vannak, vajon miért mondja Péter, hogy az örökségünk *„a mennyekben van fenntartva számunkra”*? Világos, hogy az újtestamentumi hívők várták Krisztus visszatérését és a holtak feltámadását, és ez a reménység ösztönözte őket hűségére az élet megpróbáltatásai között.

Miért olyan erős a keresztény hitben a feltámadás reménye? Mi lenne, ha a kereszt után nem lenne feltámadás? Miben reménykedhetnénk akkor? Miért különösen fontos része a hitünknek a feltámadás?

SPIRITIZMUS AZ UTOLSÓ NAPOKBAN, 1. RÉSZ

Olvassuk el Mt 24:5, 11, 24, 2Thessz 2:7-9, Jel 13:13-14 és 16:13-14 verseit! Milyen csalásokra számíthatnak az emberek az utolsó napokban?

Közvetlenül Jézus visszatérése előtt az ördög „jeleket és csodákat” tesz, látványos csodatettekkel akarja megtéveszteni a tömegeket. Ángel Rodríguez a démoni lelkek félrevezető hatalmáról szólva jegyzi meg: „Meggyőző erejük nem üzenetük tartalmában, hanem a »jeleknek« nevezett természetfeletti megnyilvánulások erejében rejlik. Jeleket tesznek (*poieó*), az emberek érzelmeire, nem pedig az értelmükre, a megítélésükre hatnak. Ördögi lelkek teszik ezeket a jeleket, ami mutatja a három démon (a sárkány, a fenévad és a hamis próféta) spiritiszta jellegű üzenetének egyesítő erejét, ami nem Istentől ered, nem Ő a forrása. A kozmikus küzdelem vége közeledtével a démoni erő példátlan módon lép az emberi történelem színpadára. A lélek halhatatlanságának nem biblikus tanítása képezi a spiritizmus alapját, ami csaknem az egész világot foglyul ejti majd” (*The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages*. Kiadatlan kézirat, 6. o.).

Miért veszélyes kizárólag az érzelmekre hallgatni? A hitünkben milyen pozitív és negatív szerepe van az érzelmeknek? Hogyan képes Sátán a gondolkodásunkat megkerülve az érzelmeinkre hatni?

„Sátán régóta készül arra, hogy erejét megfeszítve megtéveszesse a világot... lassan-lassan készítette el legnagyobb csalásának útját a spiritizmus kialakításával. Szándékait még nem valósította meg teljesen, de meg fogja valósítani a végső időben... Ez a csalás az egész világot magával fogja sodorni, kivéve azokat, akiket Isten hatalma őriz az Igébe vetett hit által. Az embereket nemsokára elfogja valami végzetes biztonságérzet, és csak akkor ébrednek fel, amikor Isten kiönti haragját” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 481. o.). Egyedüli biztonságunk Jézusban és Igéjében van!

Könnyen elképzelhető, hogyan ragadják magukkal a holtak állapotát nem helyesen értő emberek millióit, sőt milliárdjait olyan megtévesztések, mint hogy a halottak tovább élnek.

Aki megérti, hogy a halál alvás, milyen elterjedt megtévesztésekkel szemben élvez védelmet?

SPIRITIZMUS AZ UTOLSÓ NAPOKBAN, 2. RÉSZ

Üdvösségünk reménye Krisztusban gyökerezik. Véráztatta kezével int, hogy fogadjuk el ingyen felkínált áldozatát, amiért végtelen nagy árat fizetett. Krisztus hamarosan visszatér, hogy magához vegye övéit. Tit 2:13 a második adventet úgy nevezi, hogy „*áldott reménység*” (ÚRK).

Sátán célja, hogy elvegye a reményünket. Csodákat és jeleket mutat, mindent megtesz, amivel elfordíthatja az embereket a Biblia igazságától és a Krisztusban nyerhető megváltástól. „*Itt van a szenteknek békességes türése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét*” (Jel 14:12)! A végső küzdelemben Sátán mindent megtesz, amit csak tud, hogy megakadályozza az embereket Isten parancsolatainak teljesítésében és eltérítse őket Jézus hitétől. Ezért kell óvakodni minden olyan tanítástól – még ha csodák és jelek kísérik is –, amelyek eltávolíthatnak bennünket a maradék e két jellemzőjétől.

Mit tudunk meg Mt 24:23-27, 2Kor 11:13-14 és 2Thessz 2:9-12 szakaszaiból Sátán megtévesztő erejéről és módszereiről?

Az idők végén Sátán bemutatja majd az utolsó csalását: „Nemsokára félelmes természetfölötti jelenségek lesznek az égen a csodákat művelő démonok hatalmának jeleként. Az ördögi lelkek bejárják az egész világot. Elmennek a föld királyaihoz, hogy rávegyék őket a csalásra és arra, hogy Sátánnak segítsenek a menny ellen vívott utolsó csatájában. Közreműködésükkel Sátán uralkodókat és alattvalókat egyaránt elámít. Magukat Krisztusnak színlelő emberek jelennek meg, és a világ Megváltóját megillető címre és imádatra tartanak igényt. Csodákat tesznek, gyógyítanak, és azt állítják, hogy olyan kinyilatkoztatásokat kaptak a mennyből, amelyek a Szentírás bizonyágtételének ellentmondanak. A csalás nagy drámájának tetőfokán Sátán meg fogja személyesíteni Krisztust. Az egyház régóta hirdeti, hogy reményei a Megváltó adventjével fognak beteljesülni. A nagy csaló ekkor azt a látszatot fogja kelteni, hogy Krisztus eljött. Sátán a föld különböző részein káprázatos, csillogó, fenséges lényként jelenik meg az embereknek. Hasonlítani fog ahhoz a képhez, amit János a Jelenések könyvében Isten Fiáról festett (Jel 1:13-15)” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 533. o.).

Miért különösen fontos ismerni az igazságot Krisztus visszatéréseével és a holtak állapotával kapcsolatban, ha nem akarjuk, hogy Sátán félrevezessen?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Nemrégiben megjelent egy könyv, amelyben az író abból indul ki, hogy a halottak a létezés valamiféle tudatos állapotában vannak, és többek között a „halálközeli élményeket” hozza fel „bizonyítékul”. Egy példa: „Egy másik lánynak a szívműtete alatt halálközeli élménye volt. Elmondta, hogy a túlvilágon találkozott a bátyjával, ami meglepte, mert nem volt bátyja. Gyógyulása után beszélt erről az apjának, aki akkor mondta el neki, hogy valóban volt egy bátyja, de meghalt még a lány születése előtt” (Lee Strobel: *The Case for Heaven*. Grand Rapids, MI, 2021, Zondervan Books, 69. o.). Strobel azonban igyekszik az azonnali túlvilági életet összhangba hozni a világos bibliai tanítással, miszerint a keresztények csak Krisztus visszatérésekor nyerik el végső jutalmukat.

„Sokan fogják szembe találni magukat szeretett rokonaikat és barátaikat megszemélyesítő ördögi lelkekkel, akik a legveszélyesebb eretnokségeket hirdetik. Ezek a látogatók a legérzékenyebb húrokat fogják pengetni, és hazugságaik igazolására csodákat művelnek. Azzal a bibliai tanítással kell szembeszállnunk velük, hogy a halottak semmit sem tudnak, és ördögi lelkek azok, akik így megjelennek.

»A megpróbáltatás ideje«, »amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja a föld lakosait« (Jel 3:10), közvetlen előttünk van. Sátán elámítja és legyőzi azokat, akik hitüket nem Isten Igéjére építik. »A gonoszságnak minden csalárdságával« dolgozik, hogy az embereket uralma alá vonja. Csalásai egyre sokasodnak. De célját csak akkor érheti el, ha az ember önként enged kísértéseinek. Akik igazán igyekeznek megismerni az igazságot, és lelküket az engedelmisség útján megtisztítani, minden erejükkel készülve a harcra, azok az igazság Istenében biztos oltalomra lelnek. »Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartlak téged« (Jel 3:10) – ígéri a Megváltó. Inkább elküldené minden angyalát a mennyből népe védelmére, mintsem engedné, hogy Sátán egyetlen Istenben bizó embert is legyőzzön” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 480. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Milyen burkolt spiritiszta hatásokkal akarja befolyásolni Sátán az emberek gondolatait? Mi ebben a média szerepe?
- 2) Hogyan beszélne a hitedről egy barátodnak, akinek nemrégiben halt meg valaki a szerettei közül, és azt hiszi, hogy máris a mennyben van? Mit jó ilyenkor mondani, és mit nem?

R. DÁNIEL IRÉN:
HA RÁM NÉZEL,

kérlek,
áldd meg,
mi megáldhatatlan;
bocsásd,
mi megbocsáthatatlan;
értsd meg,
mi érthetetlen;
nézd el,
mi nézhetetlen;
túrd el,
mi túrhetetlen;
javítsd,
mi javíthatatlan;
gyógyítsd,
mi gyógyíthatatlan;
mosd le,
mi lemoshatatlan;
mentsed,
mi menthetetlen -
azt add,
mi láthatatlan,
örök,
kifogyhatatlan!